

R e p u b l i k e n s P r e s i d e n t s
framställning till Ålands landsting angående
regeringens till Riksdagen överlämnade proposi-
tion om godkännande av vissa bestämmelser i
konventionen rörande fisket och bevarandet av
de levande tillgångarna i Östersjön och Bäl-
ten.

Enligt 11 § 2 mom. 19 punkten självstyrelselagen
för Åland den 28 december 1951 bör landstinget ge sitt
bifall till att fördrag med främmande makt bringas i
kraft inom landskapet Åland, för så vitt i fördraget in-
går bestämmelser, som innebär upphävande eller ändring av
eller avvikelse från stadganden i självstyrelselagen. I
anseende härtill och då ovannämnda konvention även gäller
fiske och naturskydd, på vilka områden Landstinget jäm-
likt 13 § 1 mom. 8 och 18 punkterna självstyrelselagen
tillkommer lagstiftningsbehörighet i landskapet, erfordras
Landstingets bifall till ifrågavarande konventions ikraft-
trädande i landskapet.

Med bifogande av regeringens proposition, som jäm-
väl innehåller texten till förenämnda konvention, föreslås
att Ålands landsting
måtte ge sitt bifall
till den i propositio-
nen ingående konventio-
nens ikraftträdande i
landskapet Åland till
de delar den inne-
bär avvikelse från
självstyrelselagen, under

förutsättning att Riksdagen godkänner propositionen i oförändrad form.

Helsingfors den 15 mars 1974.

Vid förfall för R e p u b l i k e n s P r e s i d e n t

Statsminister

Kalevi Sorsa

Tf. justitieminister

Seija Karkinen
Seija Karkinen

Regeringens proposition till Riksdagen om godkännande av vissa bestämmelser i konventionen rörande fisket och bevarandet av de levande tillgångarna i Östersjön och Bälten.

I maj 1973 lämnade Folkrepubliken Polens regering en promemoria till regeringarna i de övriga staterna i Östersjöområdet, i vilken man föreslog att en konvention rörande fisket och bevarandet av de levande tillgångarna i Östersjön och Bälten skulle utarbetas mellan länderna. Till promemorian var fogat ett utskast till konvention, som behandlades i juni 1973 vid expertmötet i Gdansk-Sopot. I detta möte deltog experter även från Finland.

En diplomatkonferens i syfte att åstadkomma en konvention hölls i Gdansk den 4—14 september och i den deltog alla sju stater i Östersjöområdet. Den konvention som blev resultatet av konferensen undertecknades också av alla ovannämnda stater.

Polska regeringens initiativ grundar sig på en berättigad oro över fiskstammarnas i Östersjön bestånd. I flera sammanhang har det också konstaterats att bevarandet av miljön i dess naturliga tillstånd inte utgör en tillräcklig garanti för största möjliga avkastning av fiskstammarna. Fiskeverksamheten bör även stå i rätt proportion till fiskstammarnas avkastningskapacitet.

Östersjöns fiskfångst har mångdubblats under de senaste trettio åren. Fram till år 1939 hade den årliga fångsten stigit till 150 000 ton. Under åren 1939—1944 ökade fångsterna kraftigt. Fiskefartyg som vanligen varit verksamma på Nordsjön och Nordostatlanten flyttade då över till Östersjön, där det på den tiden fanns rika förekomster av torsk. Även efter denna period har fiskfångsten ökat; den nådde en nivå av 400 000 ton år 1955 och förblev på den i tio år. Under de senaste sex åren har den åter tydligt ökat. Nu får man en fiskfångst på cirka 700 000 ton om året. Den senaste ökningen beror närmast på den rikliga strömmings- och vassbuksfångsten.

Ökningen av fångsterna antas ha två huvudsakliga orsaker: tillväxten av fiskeverksam-

heten och förändringar i fiskstammarnas riklighet. Det är uppenbart att fiskeverksamheten avsevärt ökats under de senaste trettio åren. Det har emellertid inte varit möjligt att beräkna fiskeverksamhetens tillväxt så exakt, att man kunde sluta sig till i vilken mån den har påverkat ökningen av fångsterna. En uppskattning försvåras ytterligare genom fiskstammarnas i Östersjön tendens att starkt variera i riklighet. Det har inte varit möjligt att avgöra om fiskavkastningen i sin helhet har ökat under den tid då fångsten vuxit.

Länge rådde uppfattningen att Östersjöns fiskavkastning var låg. Den totala fångsten beräknades utgöra 200 000—300 000 ton om året. Till följd av fångstens tillväxt har emellertid nödgats revidera denna uppfattning. Enligt fiskeexperternas nuvarande åsikt är Östersjöns fångstkapacitet 600 000 ton. Under de senaste åren har fångsten redan överstigit t.o.m. denna siffra. År 1971 var Östersjöns totala fångst nära 20 kg/ha, i områdets sydligare delar rentav 30—40 kg/ha. Detta närmar sig redan Nordsjöns motsvarande värden (50—60 kg/ha). Nordsjön är för sin del ett av världens fiskrika hav.

Även om föreliggande uppgifter är till en del bristfälliga, finns det ingen tvivel om att fiskeverksamheten på Östersjön är av särskilt stor omfattning. Därför är det viktigt att förfoga över möjligheter till en reglering av verksamheten, som grundar sig på en internationell konvention. Östersjön utgör en mycket växlande levnadsomgivning för fisk. Förhållandena förändras ständigt både på naturlig väg och till följd av människans påverkning. Detta bör tagas i beaktande i fråga om alla åtgärder som avser reglering av fisket. Därför bör även en kontinuerlig kontroll av förhållandena anses viktig.

Syftet med konventionen är att söka trygga fiskstammarnas bevarande och förökning samt

att garantera en optimal fiskavkastning. Detta möjliggör ett rationellt utvecklande av fisket, medan det å andra sidan förpliktar avtalsparterna att artificiellt öka värdefulla fiskslag.

Konventionen förpliktar inte direkt till åtgärder med vilka ovannämnda syften skulle uppnås; dess uppgift är att skapa ett effektivt förvaltningsmaskineri för uppnåendet av dessa syften. För detta ändamål tillsätts med stöd av konventionen en internationell fiskekommission för Östersjön (Artikel 5). Kommissionens uppgift är att fatta beslut samt avge rekommendationer och deklarationer för organiserandet av fisket på Östersjön så att det motsvarar dess fiskavkastning. Innehållet i konventionen är i huvudsak följande.

I artikel 1 förutsätts ett nära samarbete mellan avtalsstaterna för bevarande och förökning av de levande tillgångarna i Östersjön. Artikel 1 innehåller två punkter. I den första understrykes vikten av en utökad och samordnad forskning för en ändamålsenlig organisering av fisket på vetenskaplig grund så att det tillåter ett möjligast omsorgsfullt tillvaratagande av fiskstammarnas avkastning. I den senare punkten förbinder sig avtalsstaterna att förbereda praktiska åtgärder för att bevara och föröka de levande tillgångarna. Särskilt nämns artificiell reproduktion av värdefulla fiskslag, vilken bör ske med avtalsstaternas förenade ansträngningar på grundvalen av rättvist och på ett skäligt sätt bestämda andelar. Med detta avses närmast laxodling. Emedan de i artikeln avsedda uppgifterna förutsätter en avsevärd utvidgning och intensifiering av fiskerihushållningsforskningen, -förvaltningen och fiskodlingen i Finland, bör i samband med den allmänna planen rörande dessa gjorda framställningar i tillräcklig mån beaktas.

Enligt artikel 2 i konventionen omfattar den alla vattenområden i Östersjön med undantag av inre vatten. Denna artikel kompletteras av artikel 12 punkt 2, enligt vilken varje avtalsstat genom sina inhemska myndigheter på sitt territorialhav och inom de vattenområden, över vilka den utövar fiskejurisdiktion, genomförde rekommendationer av kommissionen som är bindande för staten i fråga.

Enligt artikel 3 påverkar konventionen inte avtalsstaternas rättigheter, anspråk eller uppfattning beträffande territorialvattengränsen eller utsträckningen av fiskejurisdiktionen enligt folkrätten. Ovannämnda bestämmelser leder till att sagda områden i princip inneslutes i konven-

tionens tillämpningsområden, men understryker samtidigt staternas suveränitet genom att lämna övervakningen av konventionens iakttagande inom deras territorialvatten åt dem själva. Värt beaktande är omnämmandet i punkt 11 av slutprotokollet, enligt vilken ingen avtalsstat yrkar på en jurisdiktion som sträcker sig längre än 12 sjömil från den linje från vilken den beräknar gränsen för sitt territorialvatten.

Ovannämnda bestämmelser kompletteras av den i artikel 3 punkt 1 avtalsstaterna ålagda plikten att i fråga om sina medborgare och fartyg i dessas ägo övervaka tillämpningen av bestämmelserna i denna konvention samt i händelse av överträdelse vidtaga lämpliga åtgärder.

Föreliggande konvention utgör till sin karaktär en tämligen vid ram, som i och för sig ännu inte ävälver avtalsparterna några betydande följpliktelse. I detta avseende däremot spelar ovannämnda fiskekommission för Östersjön en betydande roll. Sagda organ äger rätt att förelägga avtalsstaterna detaljerade rekommendationer rörande fiske på Östersjön, om vilkas natur artikel 10 innehåller en förteckning. Sagda rekommendationer blir bindande för avtalsparterna, såvitt dessa inte inom 90 dagar efter det de fått del av en rekommendation i enlighet med artikel 11 punkt 2 gör invändning mot den, i vilket fall de inte är skyldiga att genomföra rekommendationen.

Artiklarna 7, 8 och 9 innehåller bestämmelser om kommissionens sammansättning, förfaringssätt och uppgifter. Kommissionens utgifter bestrids av avtalsparterna på basen av lika stora andelar (artikel 7 punkt 3). Kommissionens arbetsspråk är engelska, men dess officiella språk är alla undertecknarstaternas språk. Endast kommissionens rekommendationer, resolutioner och beslut avfattas på dessa språk. Detta är motiverat av ekonomiska och effektivitets-skäl.

Kommissionen skall samarbeta med andra internationella organisationer med liknande syften samt vid behov rådgöra med bland annat internationella havsforskningsrådet (ICES) och andra internationella tekniska och vetenskapliga organisationer (artiklarna 9 och 15).

Artiklarna 16—20 i konventionen innehåller de sedvanliga slutbestämmelserna, av vilka det framgår bland annat att ratifikationsinstrumenten skall deponeras hos Folkrepubliken Polens regering.

Trots att konventionen utgör endast ett ramavtal, föranleder den genom konventionen skapade kommissionen fortsatta årliga utgifter (artikel 7 punkt 3). För Finlands del har dessa kostnader preliminärt beräknats uppgå till c:a 30 000 mark. Till denna del fordrar konventionen riksdagens samtycke.

Emedan kommissionens rekommendationer för avtalsstaterna blir bindande, såvitt dessa inte inom en rätt kort tidsfrist gör i artikel 11 avsedd anmälan, kan arrangemanget i vissa fall leda till att man inom tiden för tillkännagivande av invändning inte hinner bereda sig för alla följder av att rekommendationen blir bindande. Vidare kan det hända att det, med beaktande

Helsingfors den 15 februari 1974.

Republikens President

av ändamålsenlighetssynpunkter, inte alltid är möjligt att göra invändning. Dessa omständigheter kan således ha en faktisk inverkan på vederbörande stats suveränitet, varför det är på sin plats att konventionen även på grund av synpunkter, som berör suveräniteten, förelägges riksdagen för godkännande.

Med stöd av vad ovan anförts, föreslås i enlighet med regeringsformens 33 § att

Riksdagen måtte godkänna de bestämmelser i konventionen rörande fisket och bevarandet av de levande tillgångarna i Östersjön och Bälten, vilka kräver Riksdagens samtycke.

Minister

KONVENTION

rörande fisket och bevarandet av de levande tillgångarna i Östersjön och Bälten

Till denna konvention anslutna stater,
som anser att en avkastning av Östersjöns och Bältens levande tillgångar på en bibehållen högsta nivå är av stor betydelse för staterna i Östersjöområdet,

som erkänner sitt gemensamma ansvar för bevarandet av de levande tillgångarna och deras ändamålsenliga utnyttjande,

som är övertygade om att bevarandet av de levande tillgångarna i Östersjön och Bälten påkallar ett närmare och utvidgat samarbete i detta område,

har kommit överens om följande.

Artikel 1

De fördragsslutande staterna skall nära samarbeta i syfte att bevara och föröka de levande tillgångarna i Östersjön och Bälten och att erhålla en optimal avkastning av dem samt särskilt utöka och samordna undersökningar i dessa hänseenden,

förbereda och genomföra organisatoriska och tekniska åtgärder för att bevara och föröka de levande tillgångarna, däri inbegripet åtgärder för artificiell reproduktion av värdefulla fiskslag och/eller finansiellt bidra till sådana åtgärder på en jämställd och rättvis grundval samt vidta andra åtgärder för att uppnå ett ändamålsenligt och effektivt utnyttjande av de levande tillgångarna.

Artikel 2

1. Det område inom vilket denna konvention äger tillämpning, nedan kallat "konventionsområdet", omfattar alla vattenområden i Östersjön och Bälten med undantag för inre vatten, i väster begränsade av en rät linje från Hasenøre Hoved till Gniben Odde, från Korshage till Spodsbjerg och från Gilbjerg Hoved till Kullen.

2. Denna konvention skall gälla för alla fiskarter och andra levande havstillgångar inom konventionsområdet.

Artikel 3

Ingen bestämmelse i denna konvention skall anses beröra fördragsslutande stats rättigheter,

anspråk eller uppfattning i fråga om territorialvattengränsen eller utsträckning av fiskerijurisdiktionen enligt folkrätten.

Artikel 4

I denna konvention avses med "fartyg" varje fartyg eller båt, som brukas för fångst eller beredning av fisk eller av andra levande havsorganismer och vilken är registrerad eller hemmahörande i fördragsslutande stat eller vilken för sådan stats flagga.

Artikel 5

1. För denna konventions syften upprättas härigenom en fiskerikommission för Östersjön, nedan kallad "kommissionen".

2. Fördragsslutande stat får utse högst två ombud såsom medlemmar av kommissionen jämte de sakkunniga och experter att biträda dem som staten beslutar.

3. Kommissionen skall bland sina medlemmar utse en ordförande och en vice ordförande för en period av fyra år. De skall kunna omväljas, dock inte för närmast följande fyraårsperiod.

Ordföranden och vice ordföranden skall väljas från olika fördragsslutande stater.

4. Kommissionsmedlem som väljs till ordförande i kommissionen upphör därigenom att företräda sin stat och skall heller inte rösta. Ifrågavarande stat har rätt att utse annat ombud att tjänstgöra i ordförandens ställe.

Artikel 6

1. Kommissionen skall ha sitt säte i Warszawa.

2. Kommissionen skall utse sin sekreterare och vid behov erforderlig personal att bistå sekreteraren.

3. Kommissionen skall anta sin egen arbetsordning liksom de övriga bestämmelser den anser erforderliga för sitt arbete.

Artikel 7

I. Kommissionen skall anta sina finansiella bestämmelser.

2. Kommissionen skall göra upp en budget för två år, omfattande föreslagna utgifter och uppskattade inkomster under därefter följande räkenskapsår.

3. Budgetens totalbelopp, inbegripet förekommande tilläggsbudget, skall bestridas av de fördragsslutande staterna i lika delar.

4. Fördragsslutande stat skall själv bestrida sådana kostnader som hänför sig till dess ombud, sakkunniga och experter som deltar i kommissionens arbete.

Artikel 8

1. Om kommissionen inte beslutar annat, skall den sammanträda vartannat år i Warszawa på tid som den finner lämplig. På begäran av företrädare i kommissionen för fördragsslutande stat och under förutsättning att kravet stöds av ombud för annan fördragsslutande stat, skall kommissionens ordförande så snart som möjligt och inte senare än tre månader räknat från dagen för framställningen sammankalla extra ordinarie möte på tid och plats som han bestämmer.

2. Kommissionens första sammanträde skall utlysas av denna konventions depositarieregering att äga rum inom nittio dagar från den dag som följer på konventionens ikraftträdande.

3. Varje fördragsslutande stat skall ha en röst i kommissionen. Kommissionens beslut och rekommendationer skall antas med två tredjedelars röstövertikt av närvarande och röstande fördragsslutande stater.

4. Kommissionens arbetsspråk skall vara engelska. Signatärstaternas språk är kommissionens officiella språk. Endast kommissionens rekommendationer, beslut och resolutioner skall avfattas på dessa språk.

Vid kommissionens möten har fördragsslutande stat rätt att få förhandlingarna översätta till sitt eget språk. Samtliga kostnader som är förenade med sådan översättning skall bestridas av den staten.

Artikel 9

1. Det åligger kommissionen

a) att fortlöpande hålla sig underrättad om de levande tillgångarna och fisket i konventionsområdet genom att samla in, sammanställa, analysera och sprida statistiska data, exempelvis i fråga om fångst, fiskeansträngningar och annat,

b) att arbeta ut förslag som syftar till att samordna den vetenskapliga forskningen i konventionsområdet,

c) att förbereda och för de fördragsslutande staternas övervägande lägga fram rekommendationer som såvitt möjligt skall bygga på resultat av vetenskapliga undersökningar beträffande de frågor som avses i artikel IX.

2. Vid fullgörandet av sina uppgifter skall kommissionen när den så bedömer lämpligt begära bistånd av internationella havsforskningsrådet (ICES) och andra internationella tekniska och vetenskapliga organisationer samt använda sig av de uppgifter som lämnas av de offentliga myndigheterna i de fördragsslutande staterna.

3. För att utföra sina uppgifter kan kommissionen sätta till arbetsgrupper och andra undergrupper och bestämma deras sammanfattning och befogenheter.

Artikel 10

Åtgärder med avseende på denna konventions syften som kommissionen kan överväga och i fråga om vilka den kan göra rekommendationer till de fördragsslutande staterna är

a) åtgärder för reglering av fiskeredskap, utrustning och fångstmetoder,

b) åtgärder för reglering av minimimått på fisk som får behållas ombord på fartyg, ilandföras, saluhållas eller utbjudas,

c) åtgärder för genomförande av fredningstider,

d) åtgärder för införande av fredningsområden,

e) åtgärder för att förbättra och öka havets levande tillgångar, däri inbegripet artificiell reproduktion och överflyttning av fisk och andra organismer,

f) åtgärder för reglering och/eller kvotering mellan fördragsslutande stater av sammanlagd fångstkvantitet och fiskeansträngningarna i fråga om föremål, slag, områden och fiskeperioder,

g) andra åtgärder som är att hänföra till bevarandet och ett ändamålsenligt utnyttjande av havets levande tillgångar,

h) åtgärder som rör kontrollen över verkställande av rekommendationer som förpliktar de fördragsslutande staterna.

Artikel 11

1. Om inte annat följer av bestämmelserna i denna artikel förbinder sig de fördragsslutande staterna

tande staterna att genomföra varje rekommendation som avgetts av kommissionen enligt artikel X i konventionen från den tidpunkt som beslutats av kommissionen, vilken inte skall vara före utgången av den frist för invändningar som anges i förevarande artikel.

2. Fördragsslutande stat kan inom nittio dagar efter tillkännagivandet av en rekommendation göra invändning mot den och är i sådant fall inte skyldig att genomföra rekommendationen.

Fördragsslutande stat kan också när som helst ta tillbaka en invändning och genomföra rekommendationen.

Görs invändning inom de nittio dagarna, kan varje annan fördragsslutande stat på samma sätt göra invändning under en ytterligare frist om sextio dagar.

3. Görs invändningar mot en rekommendation av tre eller flera fördragsslutande stater, befrias de övriga fördragsslutande staterna genast från skyldighet att genomföra rekommendationen.

4. Kommissionen skall snarast underrätta varje fördragsslutande stat om mottagandet eller återtagandet av en invändning.

Artikel 12

1. Fördragsslutande stat skall i fråga om sina medborgare och fartyg vidta erforderliga åtgärder för att säkerställa tillämpningen av bestämmelserna i denna konvention och av de rekommendationer från kommissionen som förpliktar den fördragsslutande staten samt i händelse av överträdelse vidta lämpliga åtgärder.

2. Utan förfång för de fördragsslutande staternas suveräna rättigheter beträffande deras territorialhav och rättigheterna i deras fiskezoner skall varje fördragsslutande stat genom sina inhemska myndigheter på sitt territorialhav och inom de vattenområden, över vilka den utövar fiskerijurisdiktion, genomföra sådana rekommendationer av kommissionen som är bindande för den.

3. Fördragsslutande stat skall på tid och sätt som kommissionen bestämmer tillhandahålla kommissionen sådana tillgängliga statistiska data och upplysningar som avses i artikel IX paragraf 1 a) liksom redogörelse för alla åtgärder som vidtagits i överensstämmelse med paragraferna 1 och 2 i förevarande artikel.

Artikel 13

Kommissionen skall när den så finner lämpligt underrätta stat som inte är ansluten till denna konvention om sådant fiske i konventionsområdet, som bedrivs av den statens medborgare eller fartyg och som kan inverka negativt på kommissionens arbete eller fullgörandet av konventionens syften.

Artikel 14

Bestämmelserna i denna konvention skall inte tillämpas på fiske som uteslutande bedrivs för vetenskapliga undersökningar med fartyg som bemyndigats därtill av fördragsslutande stat eller beträffande fisk eller andra havsorganismer som fångats vid sådant fiske. Sådan fångst får inte säljas, uppvisas för eller utbjudas till försäljning.

Artikel 15

1. Kommissionen skall samarbeta med andra internationella organisationer med likartad verksamhet.

2. Kommissionen kan bjuda in berörd internationell organisation eller regering i stat som inte är ansluten till denna konvention att delta som observatör vid kommissionens sammanträden eller vid möten med dess undergrupper.

Artikel 16

1. Fördragsslutande stat kan föreslå ändringar i denna konvention. Varje föreslagen ändring skall översändas till depositarieregeringen som skall underrätta alla fördragsslutande stater därom. Fördragsslutande stat skall så snart möjligt efter mottagande av underrättelsen meddela depositarieregeringen om den godtar ändringen eller inte.

Ändringen träder i kraft nittio dagar efter det att depositarieregeringen mottagit underrättelse att alla fördragsslutande stater godkänt ändringen.

2. Varje stat som ansluter sig till denna konvention efter det att en ändring trätt i kraft enligt bestämmelserna i paragraf 1 i denna artikel är skyldig att iakttä konventionen i dess ändrade lydelse.

Artikel 17

1. Denna konvention skall ratificeras eller godkännas av signatärstaterna. Ratifikations- eller godkännandeinstrumenten skall deponeras

hos Folkrepubliken Polens regering som skall vara depositarieregering.

2. Denna konvention skall stå öppen för anslutning av stat som är intresserad att vårda och att ändamålsenligt utnyttja de levande tillgångarna i Östersjön och Bälten, under förutsättning att staten inbjudits därtill av de fördragsslutande staterna. Anslutningsinstrumenten skall deponeras hos depositarieregeringen.

Artikel 18

1. Denna konvention träder i kraft den nittionde dagen efter det att fjärde ratifikations- eller godkännandeinstrumentet deponerats.

2. Sedan denna konvention trätt i kraft enligt paragraf 1 i denna artikel, träder den i kraft för varje annan stat, vars regering deponerat ratifikations-, godkännande- eller anslutningsinstrument, den trettionde dagen efter dagen för deponeringen hos depositarieregeringen.

Artikel 19

När som helst efter det att fem år förflutit från tidpunkten för denna konventions ikraftträdande kan fördragsslutande stat frånträda konventionen genom skriftligt meddelande till depositarieregeringen. Frånträdet träder i kraft för den fördragsslutande staten den 31 december året efter det år, under vilket

depositarieregeringen underrättades om uppsägningen.

Artikel 20

1. Depositarieregeringen skall underrätta alla signatärstater och anslutna stater

a) om undertecknanden av denna konvention och om deponeringar av ratifikations-, godkännande- och anslutningsinstrument liksom om överlämnade förklaringar,

b) om dagen för konventionens ikraftträdande,

c) om förslag att ändra konventionen, om mottagna underrättelser om godkännanden och om ikraftträdandet av sådana ändringar,

d) om underrättelser om frånträdande.

2. Originalen till denna konvention skall deponeras hos Folkrepubliken Polens regering som skall översända bestyrkta avskrifter till regeringarna i alla signatärstater och i alla stater som anslutit sig till denna konvention.

3. Depositarieregeringen skall registrera denna konvention hos Förenta Nationernas sekretariat.

Till bekräftelse varav undertecknade befullmäktigade, därtill vederbörligen bemyndigade, underskrivit denna konvention.

Som skedde i Gdansk den 13 september 1973 i ett exemplar på danska, finska, polska, ryska, svenska, tyska och engelska språken, vilka alla texter har samma vitsord.

För Konungariket Danmark

För Republiken Finland

För Tyska Demokratiska Republiken

För Förbundsrepubliken Tyskland

För Folkrepubliken Polen

För Konungariket Sverige

För Socialistiska Rådsrepublikernas Union